

умре той, и нѣе іоше ще вѣдеме рави на-господина нашего.

10 А онъ рече : и сега нека вѣде каквото говорите : у когото се намѣри ще вѣде ракъ мой, а вѣе ще вѣдете неповини.

11 И веднага прикѣрзаха та снѣмаха секой вретѣщето си на землата, и отвори секой вретѣщето си.

12 И онъ истрѣси , като начна ѿ най старыатъ свѣрши до най младыатъ : и намѣресе чашата во вретѣщето на-Венѣмина.

13 Тогава разскѣснаха дрехите си, и наговариха секой оселатъ си, та се върнаха во градѣтъ.

14 И вѣзна Іуда и братѣята мѣ въ домѣтъ на-Іосифа, като веше той іоше тамъ : и паднаха предъ него на землата.

15 И рече имъ Іосифъ : що ли (е) това нѣшо, което сторихте вѣе ? не знаете ли че челоуѣкъ (таковъ) каквото (самъ) азъ неотмѣниш провижда ?

16 И рече Іуда : що ли да речеме камъ господина нашего ? що ли да говориме ? или какво ли да се шправдиме ? Богъ намѣри неправдата на-раките твои : ето, сме рави на-господина нашего, и нѣе , и онѣи у когото се намѣри чашата.

17 А онъ рече : да не бы далъ Богъ да сторимъ азъ това : онѣи челоуѣкъ у когото се намѣри чашата, той ще ми вѣде ракъ : а вѣе върнетесе въ миръ кодъ отца ви.

18 Тогава се приклижи при него Іуда, и рече : молимъ, господине мой : нека изговори, молимъ, (азъ) ракъ твой едно слово въ слышаніе на-господина моего, и дано не бы се распалилъ